

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **Ing. J. F.**
bytem F. pod Ž. h. 46
zastoupen Mgr. Pavlem Szkanderou, advokátem
sídlem Svatoplukova 1209, Frýdek-Místek

proti
žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**
sídlem Žižkova 57, Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22.7.2017, č.j. KUJI 50359/2017,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 22.7.2017, č.j. KUJI 50359/2017, a rozhodnutí obce Fryšava pod Žákovou horou ze dne 9.6.2017, kterým byla odmítnuta žádost žalobce ze dne 31.5.2017 o poskytnutí informací, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 18 783 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Pavla Szkandery, advokáta, sídlem Svatoplukova 1209, Frýdek-Místek.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 22.7.2017, č.j. KUJI 50359/2017, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí obce Fryšava pod Žákovou horou (dále jen „obec“) ze dne 9.6.2017 (bez č.j.), kterým byla odmítnuta žádost žalobce o poskytnutí informace ze dne 31.5.2017, v níž žalobce požadoval poskytnout vyúčtování právních služeb obci za období červen 2016 až květen 2017, rozpis všech právních služeb po jednotlivých úkonech, dále informaci, kdy byly úkony činy a po jak dlouhou dobu (a to včetně vyúčtování, popř. faktur), smlouvy na samostatnou právní službu od června 2016 do května 2017 a dále objednávky takových právních služeb. Obec coby povinný subjekt ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), dospěla k závěru, že je namíste poskytnutí informace odmítnout, neboť postup žalobce vyhodnotila jako zneužití práva. Žalovaný její závěry v napadeném rozhodnutí potvrdil s tím, že žalobce dlouhodobě vůči obci postupuje šikanózním způsobem.

I. Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobce s hodnocením žalovaného nesouhlasí. Odkázal-li žalovaný na četnost dřívějších žádostí žalobce o informace a na to, že žalobce dříve působil na pozici starosty, tak k tomu žalobce uvádí, že již v této funkci není a má na poskytnutí uvedených informací právo. Žalobce uvádí, že má zájem na řádném chodu obce a transparentnosti nakládání s finančními prostředky, což je důvodem, proč využívá svého práva veřejné kontroly. Posouzení tohoto jednání jako šikanózního je pouze subjektivním názorem žalovaného a na povinnost informace poskytnout by takový názor neměl mít vliv.
3. Žalobce poukazuje na to, že svými vlastními prostředky zajišťuje tisk soukromých letáků za účelem větší informovanosti občanů a rozšíření prvku veřejné kontroly. Žalovaným uváděná četnost žádostí o informace je vyústěním neochoty obce a důsledek marné snahy žalobce. Žalovaný nemá ze zákona právo žádným způsobem omezovat nebo kontrolovat nakládání žadatele s poskytnutými informacemi a není oprávněn hodnotit způsob jejich využití. Žalobce tak nečiní pro svoji politickou agitaci; jeho jednání je nutné chápat odděleně od jeho bývalé funkce starosty. Samotný fakt, že žalobce tuto funkci zastával, je žalovaným využíván pro odmítnutí informace poskytnout.
4. Žalobce navrhl, aby zdejší soud napadené a prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

II. Shrnutí procesního stanoviska žalovaného

5. Žalovaný nesouhlasí se žalobou a odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
6. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem; žalovaný navrhl, aby zdejší soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

III. Posouzení věci

7. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

8. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
9. V posuzované věci není mezi účastníky řízení sporu o otázky skutkové; sporu je o to, zda jednání žalobce žádajícího informace bylo zneužitím práva, či nikoli. Žalobce dne 31.5.2017 obec požádal, aby mu poskytla následující informace: vyúčtování právních služeb pro obec za období červen 2016 až květen 2017, rozpis všech právních služeb po jednotlivých úkonech, kdy byly úkony činěny a po jak dlouho dobu (a to včetně vyúčtování, faktur) a jednotlivé smlouvy na právní služby od června 2016 do května 2017, včetně objednávek těchto právních služeb.
10. Podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen "rozhodnutí o odmítnutí žádosti"), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.
11. Východiskem pro zdejší soud při posouzení věci bylo především to, že hlavním smyslem a účelem práva na informace je kontrola činnosti veřejné moci, a to v řadě aspektů, v jejichž rámci je hospodaření s veřejnými prostředky jedním z nejvýznamnějších. „*Toto základní právo a jemu odpovídající povinnost orgánu veřejné moci je klíčovým prvkem vztahu mezi státem a jednotlivcem; jeho smyslem je participace občanské společnosti na věcech veřejných, tzn. že informování veřejnosti se týká fungování veřejné moci jako takové; pomocí těchto informací ji může veřejnost kontrolovat.*“ (nález Ústavního soudu ze dne 15.11.2010, sp. zn. I. ÚS 517/10, č. 223/2010 Sb. ÚS). Z ústavně garantovaného práva na informace ve smyslu čl. 17 Listiny základních práv a svobod coby imanentní součásti demokratického právního státu plyne, že je třeba poskytnout zásadně veškeré požadované informace, ledaže existují závažné důvody, které převáží nad právem na informace; tyto výjimky jsou upraveny na zákonné úrovni, zejména v § 9 až § 11 zákona č. 106/1999 Sb., který v podrobnostech upravuje způsob výkonu práva na informace a tomu odpovídající postupy povinného subjektu při vyřizování žádostí o informace. Také střet práva na informace a povinnosti zachovávat mlčenlivost je vyřešen ve prospěch poskytování informací (§ 19 zákona č. 106/1999 Sb.).
12. Důvody či podmínky pro odmítnutí poskytnutí informací z důvodu zneužití práva z povahy věci na zákonné úrovni neupravuje, neboť zpravidla se bude jednat o individualizované, specifické okolnosti, které ve vzájemném souhrnu budou naplňovat koncept zneužití práva, jak byl vymezen judikaturou Ústavního soudu a správních soudů. „...*zákaz zneužití práva je pravidlo českého vnitrostátního práva, včetně práva veřejného, které vyplývá z povahy České republiky jako materiálního právního státu založeného na určitých vůdčích hodnotách, k nimž vedle úcty ke svobodě jednotlivce a ochraně lidské důstojnosti patří mimo jiné i úcta k harmonickému sociálnímu řádu tvořenému právem a odepření ochrany jednání, které práva vědomě a záměrně využívá v rozporu s jeho smyslem a účelem.*“ (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 27.5.2010, č.j. 1 As 70/2008-74, č. 2099/2010 Sb. NSS). Podle Ústavního soudu lze „...*za zneužití procesního práva považovat jednání procesní strany, které je v rozporu s účelem procesní normy či procesního institutu a jímž se procesní strana snaží pro sebe dosáhnout výhody nepředpokládané procesním právem nebo zmařit řádný postup řízení. Jedním z případů zneužití procesního práva je šikanózní jednání; od obvyklého zneužití práva se liší tím, že je vedeno přímým úmyslem způsobit*

protistraně škodu.“ (nález Ústavního soudu ze dne 25.7.2012, sp. zn. I. ÚS 988/12 č. 223/10 Sb. ÚS).

13. Lze dovodit, že o zneužití práva na informace se jedná tehdy, kdy je toto právo uplatňováno nikoli za účelem ochrany již zmiňované hodnoty, jíž je v tomto případě zájem na hospodárném a transparentním nakládání s veřejnými prostředky, nýbrž je vedeno primárně snahou o posílení vlastního soukromého zájmu a poškození jiného, zpravidla systematicky a úmyslně, s cílem kupř. samoučelně zahltit povinný subjekt. *„Pokud by se v konkrétním případě ukázalo, že žádost o informace, které by bylo jinak třeba vyhovět, má za cíl poškodit dotčenou osobu, jíž se informace týká (např. ji šikanovat, vydírat, vyprovokovat vůči ní nenávisť apod.), bylo by možné předmětné informace odeprýt na základě principu zákazu zneužití práva“* (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25.3.2015, č.j. 8 As 12/2015-46). *„Omezit přístup k informacím dle § 11 odst. 1 lze přitom jen tehdy, pokud by poskytnutím mohlo být nepřiměřeně narušeno jiné základní právo, případně i z jiných závažných důvodů ve smyslu čl. 17 Listiny základních práv a svobod. Například poskytnutí by mohlo vést k narušení rozhodovací činnosti povinného subjektu, pokud by informace mohly být zneužity s cílem získat výhodu například v postavení s jinými uchazeči o veřejnou zakázku, pokud by sdělením informace mohlo dojít ke snížení ochrany majetku či bezpečnosti informačních systémů povinného subjektu, apod. ...“* (rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 24.6.2019, č.j. 5 A 23/2016-53). Pokud jednání naplňuje znaky zneužití práva, nepoživá právní ochrany (nález Ústavního soudu ze dne 26.1.2012, sp. zn. I. ÚS 199/11). Zároveň však platí, že zákaz zneužití práva je krajním prostředkem řešení právních sporů, je *„poslední záchrannou brzdou“ (ultima ratio), musí být tedy uplatňován nanejvýš restriktivně a za pečlivého poměření s principem právní jistoty“* (rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18.12.2018, č.j. 4 As 113/2018-39).
14. V dané věci je tedy třeba posoudit, zda podávání žádostí o informace žalobcem vykazuje znaky ve smyslu výše citované judikatury, a to jak co do četnosti žádostí, tak skutečného účelu žádostí; pokud jde o obsah žádostí o informace v tom smyslu, zda právo na jejich poskytnutí žalobci svědčí a zákonné výluky na něj nedopadají, tak o tom sporu mezi účastníky řízení není. Je tudíž třeba kumulativně zhodnotit výše uvedené aspekty jednání žalobce, jinými slovy posoudit, zda intenzita a způsob výkonu práva na informace žalobcem může být charakterizován jako zneužití práva.
15. Povinný subjekt dospěl k závěru o šikanózním postupu žalobce zejména na základě jeho předchozího postupu, který je zdokumentován listinami obsaženými ve správním spisu. Dále povinný subjekt odkázal na to, že žalobce působil jako starosta obce a nyní je pravidelným kritikem vedení obce. Mezi „novým“ a „starým“ vedením obce dochází k názorovým neshodám a probíhá trestní řízení ve věci výstavby kanalizace a čističky v obci realizované za působení žalobce ve funkci starosty. Žalobce se opakovaně domáhá poskytování různých informací, které zpravidla souvisejí s předmětným trestním stíháním, či informací, které souvisejí s běžným chodem (každé) obce a výkonem její samostatné působnosti. Již několikrát se ukázalo, že poté, co žalobce získal informace, subjektivně vyhodnotil a dále používal jako podklady pro své dopisy občanům obce, ve kterých poukazuje na nesprávné praktiky stávajícího vedení a používá je k jednostranné obhajobě kroků, které v roli starosty učinil. V tomto jednání žalobce - opakovaném podávání žádosti o poskytnutí informací, které žalobce používá jako nástroj kritiky stávajícího vedení obce – povinný subjekt spatřuje šikanózní výkon práva na informace (obsah, četnost a systematickост žádostí, jakož i následné použití informací). Povinný subjekt dále poukázal

na to, že žádosti žalobce doposud bez dalšího vyřizoval, avšak žalobce je opakovaně s jejich vyřízením nespokojený a vyřízení napadá dopisy, stížnostmi či odvoláními. Pro obec s jedním zaměstnancem pro vyřizování administrativy a s neuvolněným starostou je neustálé vyřizování opakovaných žádostí žalobce a sdělení k již vyřízeným žádostem administrativní zátěž. Povinný subjekt poukázal na to, že všechny dosavadní žádosti žalobce byly poměrně rozsáhlé, čemuž odpovídala příprava každé odpovědi.

16. Žalovaný při hodnocení jednání žalobce s odkazem na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 10.11.2005, č.j. 1 Afs 107/2004-48, č. 869/2006 Sb. NSS, a ze dne 26.10.2011, č.j. 7 As 101/2011-66, z nichž plyne, že zneužitím práva se rozumí situace, kdy někdo vykoná své subjektivní právo k neodůvodněné újmě někoho jiného nebo společnosti. K důvodům, jež vedly obec k odmítnutí žalobci informace poskytnout, žalovaný v napadeném rozhodnutí doplnil, že ze spisového materiálu dovozuje snahu žalobce postupně zahlcovat povinný subjekt, jeho činnost paralyzovat a následně vydávat soukromé letáky o tom, že obec nekoná v souladu se zákonem. Informace jsou používány výhradně v rámci politické soutěže, ve snaze šířit dezinformace o chodu obce a rozštěpit obec na dva tábory. K tomu žalovaný odkazuje na zdroje z internetu. Smyslem žádosti žalobce je podle žalovaného nikoli kontrola hospodaření obce, nýbrž využití pro osobní ataky na současné vedení obce a politickou agitaci. Povinný subjekt přitom podle žalovaného nedisponuje aparátem, jenž by mu umožnil čelit přívalu žádostí o informace. Podle žalovaného lze z počtu žádostí a jejich charakteru vysledovat, zda tím žadatel sleduje pouhou „zvědavost“, zda informace potřebuje ke svému bádání či se jedná o systematickou činnost, kterou žadatel obtěžuje povinný subjekt (vedení obce dehonestuje) a těží z paralyzování jeho běžné činnosti. Pro dokreslení žalovaný odkazuje na případ, kdy šikanózní žádosti o poskytnutí informací vedly ke složení mandátu většiny zastupitelů a k opakovaným volbám do obecního zastupitelstva.
17. K tomu zdejšímu soudu ze správního spisu vyplynuly následující podstatné skutečnosti. Žalobce dne 14.7.2016 požádal o poskytnutí kopie smlouvy na forenzní šetření ekonomicko-právní problematiky dle ustavujícího zasedání ZO dne 23.10.2015, smlouvy se soudním znalcem dle usnesení z 1. zasedání zastupitelstva obce dne 8.11.2015, smlouvy s advokátní kanceláří dle usnesení z 2. zasedání zastupitelstva obce dne 6.12.2015, smlouvy s Mgr. L. S., smlouvy s Bonita s.r.o., dále požádal o poskytnutí složení plnění rozpočtu v členění podle dodavatele, objemu prací a služeb a částek na konkrétně vymezená plnění, mezi nimi na konzultační poradenské a právní služby. Dne 10.8.2016 žalobce požádal o poskytnutí vyúčtování právních služeb za období celého roku 2015 a část roku 2016, které byly pro obec učiněny, o rozpis všech právních služeb po jednotlivých úkonech tak, že bude zřejmé, kdy a po jako dobu byly tyto úkony činěny, s vyúčtováním, eventuálně s fakturou, a dále všechny konkrétní smlouvy za každou právní službu (za období roku 2015 a 2016), včetně objednávek těchto právních služeb. Dne 20.9.2016 žalobce požádal o poskytnutí zprávy o daňové kontrole týkající se kanalizace a čistírny odpadních vod obce. Dne 7.11.2016 požádal žalobce o poskytnutí forenzního šetření zpracovaného Alter Audit s.r.o. a ověření skutečného technického provedení stavby dle předložené projektové dokumentace, včetně schválených změn, zpracovaného Ing. M. M., znalkyní oboru vodní hospodářství, dále přípisů společnosti „INSTA“ a „FÚ“ zpracovaných advokátní kanceláří Coufal, Georges & partners s.r.o., smlouvy o dílo na realizaci akce „Prodloužení vodovodu v obci Fryšava pod Žákovou horou, vodovodní přípojka pro hřbitov“ včetně fakturačního rozpočtu. Dne 2.2.2017 žalobce požádal o poskytnutí kopie zápisu z 16. a 17. zasedání zastupitelstva obce, včetně příloh. Dne 20.2.2017 žalobce požádal o poskytnutí informací

obsahujících srovnávací náklady na činnost úřadu a zastupitelstva obce v letech 2013 a 2014 v číselném vyjádření ve smyslu bodu jednání zastupitelstva „Dlouhodobý plán obce zaměstnávat dva zaměstnance“, dále skutečné náklady za rok 2016 a výhled na rok 2017 v číselném vyjádření pro zaměstnávání dvou zaměstnanců, seznam služeb v číselném vyjádření, na které byly v minulosti najímány firmy a které jsou nyní součástí pracovní náplně dvou zaměstnanců obce v časovém vyjádření vzhledem k náplni pracovní doby a popis kontrolního mechanismu jejich činnosti. Dále požádal o poskytnutí kopie „Výkazu pro hodnocení plnění rozpočtu v členění: schválený rozpočet, rozpočet po změnách a výsledek od počátku roku dle jednotlivých paragrafů a položek pro rok 2013 a taktéž pro rok 2014“. Dne 28.3.2017 žalobce opětovně požádal o některé informace, které mu nebyly poskytnuty k jeho předchozí žádosti.

18. Ze správního spisu dále vyplývá, že dne 10.4.2017 a dne 16.5.2017 žalobce podal stížnosti na postup při vyřizování žádosti o informace. Součástí správního spisu jsou dále kopie dopisů žalobce adresovaných občanům obce.
19. Z výše uvedeného plyne, že od července 2016 do května 2017 se žalobce na obec obrátil celkem osmkrát se žádostí o informace (včetně žádosti ze dne 31.5.2017). Takovou intenzitu žádostí nelze označit za zahlcující povinný subjekt. Nadto z obsahu žádostí plyne, že se v drtivé většině jedná o informace, které má obec k dispozici v takové podobě, že k vyřízení žádosti bylo potřeba je dohledat a poté pouze okopírovat a zaslat žalobci (smlouvy, objednávky, faktury, zpráva o daňové kontrole, zápisy ze zasedání zastupitelstva, výstupy z rozpočtu obce). Dále z obsahu správního spisu vyplynulo, že část požadovaných informací jednoduše nebyla žalobci poskytnuta s odkazem na § 11 odst. 4 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., neboť se jednalo o informace týkající se probíhajícího trestního řízení, nebo bylo odkázáno na již zveřejněnou informaci, případně s odkazem na § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., neboť se informace vztahovala výlučně k vnitřním pokynům a personálním předpisům. Zmiňuje-li žalovaný také obsáhlost a náročnost zpracování požadovaných informací, tak nic takového ze spisového materiálu neplyne; obec vůči žalobci vždy požadovala úhradu pouze za pořízení kopií a jejich odeslání žalobci. Přitom situace, kdy k vytvoření odpovědi na žádost nestačí pouhé mechanické vyhledání a shromáždění údajů, které má povinný subjekt k dispozici, a kdy je nezbytné s těmito údaji provádět další zpracovávání, zákon zohledňuje institutem mimořádně rozsáhlého vyhledání informací ve smyslu § 17 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. (k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9.2.2012, č.j. 1 As 141/2011-67, č. 2635/2012 Sb. NSS).
20. S ohledem na uvedené se ve světle výše citovaných judikатурních východisek zdejší soud nemůže ztotožnit s úvahami obce a žalovaného, které je vedly k náhledu na jednání žalobce jako na šikanózní, tedy jako na výkon práva, jenž nepožívá ochrany. Zdejší soud musí dále žalobci přisvědčit v tom, že důvodem pro posouzení jeho žádostí o informace coby zneužití práva nemůže být skutečnost, že tyto informace žalobce používá v rámci své občanské či politické aktivity kritizující stávající vedení obce. Je na obci, aby na takové postupy žalobce adekvátně reagovala kupř. v médiích či v rámci diskusí s občany. V případě žalovaným obecně zmíněných difamujících projevů vůči představitelům obce zdejší soud považuje za vhodné odkázat na judikaturu Ústavního soudu, z níž vyplývá, že s tím, že aktivity či projevy veřejně činné osoby budou hodnoceny, a to i nelichotivě, musí tato osoba počítat, a se subjektivním hodnocením veřejné politické činnosti se musí umět tato osoba vypořádat. *„Veřejná debata o veřejných věcech by měla podléhat, pokud jde o*

subjektivní názory v ní prezentované, pouze minimální míře zásahů ze strany veřejné moci (soudů). Je věcí příjemců informací (čtenářů, diváků), aby si o aktérech veřejné diskuse sami učinili obrázek, a to jak na základě formy, tak obsahu jimi prezentovaných názorů. Je-li kritizovaná osoba veřejně činná, je minimalizace zásahu veřejné moci do svobodné debaty zdůvodněna též snazším přístupem veřejně činných osob do médií, než je tomu u osob soukromých, tedy také snazší možností na jakoukoli kritiku reagovat.“ (nález Ústavního soudu ze dne 20.5.2014, sp. zn. IV. ÚS 1511/13, č. 100/2014 Sb. ÚS).

21. Kromě hodnocení četnosti žádostí a údajného zahlcení obce žalobcem tedy neobstojí ani další důvody, o které žalovaný své rozhodnutí opírá. Ty jsou totiž v diametrálním rozporu s již zmiňovanou podstatou a smyslem práva na informace ve smyslu čl. 17 Listiny základních práv a svobod – tím není pouze bádání, či shromažďování informací „pro soukromé účely“, ale ve světle výše citované judikatury toto právo slouží zejména k veřejné debatě v rámci občanské společnosti týkající se kontroly veřejné moci a informace takto získané lze využít i v rámci opozičních aktivit a politického boje. Zdejší soud nijak nezpochybňuje, že aktivity žalobce jsou pro obec a její vedení nepochybně nepříjemné, a je zřejmé, že do celé věci vstupují i osobní animozity a další souvislosti; ani tyto nepříjemnosti však nemohou být důvodem k odmítnutí žádosti o informace z důvodu zneužití práva, o které se v daném případě, ani co do četnosti ani co do obsahu a účelu žádostí žalobce o informace, nejedná.
22. Zdejší soud tedy souhlasí se žalobcem, že důvody odmítnutí jeho žádosti o poskytnutí informací ze dne 31.5.2017 neobstojí a rozhodnutí obce měl žalovaný jako nezákonné zrušit. Zdejší soud proto napadené rozhodnutí pro nezákonnost podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). Z téhož důvodu neobstojí ani předchozí prvostupňové rozhodnutí, aniž by jeho nezákonnost mohla být napravena v řízení před žalovaným; proto zdejší soud podle § 78 odst. 3 s.ř.s. zrušil i prvostupňové rozhodnutí.
23. Zároveň zdejší soud v posuzované věci neaplikoval § 16 odst. 5 větu *in fine* zákona č. 106/1999 Sb., podle níž nejsou-li dány žádné důvody pro odmítnutí žádosti, soud zruší rozhodnutí o odvolání a rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti a povinnému subjektu nařídí požadované informace poskytnout. K takovému postupu zdejší soud vedla skutečnost, že věcné důvody, jež by mohly vést k odmítnutí žádosti ve smyslu § 9 až 12 zákona č. 106/1999 Sb., nebyly ve vztahu k podané žádosti posuzovány; soudní přezkum byl omezen pouze na otázku, zda byla podaná žádost šikanózní či nikoli (a zda ji z tohoto důvodu bylo namíste odmítnout či nikoli). Bude nejprve na prvostupňovém orgánu, aby v rámci dalšího postupu žádost žalobce o informace posoudil věcně ve smyslu výše citovaných ustanovení zákona č. 106/1999 Sb.

IV. Náklady řízení

24. O nákladech řízení účastníků bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalovaný nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení. To náleží procesně úspěšnému žalobci. Jemu vznikly důvodně a účelně vynaložené náklady na soudní poplatek za žalobu, společně s náklady právního zastoupení za tři úkony právní služby po 3 100 Kč, jež spočívají v převzetí věci a přípravě zastoupení, podání žaloby a účasti u jednání soudu, společně se třemi režijními paušály po 300 Kč, cestovným ve výši 2 044 Kč za cestu ze sídla zástupce (Frýdek-Místek) na jednání soudu a zpět dne 3.10.2019 osobním automobilem s průměrnou spotřebou 5,9 l/100 km, ve vztahu k němuž předložil zástupce

kopii osvědčení o registraci, a náhradou za promeškaný čas ve výši 800 Kč v rozsahu 8 půlhodin, to vše společně s částkou odpovídající výši daně z přidané hodnoty, kterou je zástupce povinen odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., celkem tedy 18 783 Kč. To vše podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) a g), § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytnutí právních služeb (advokátní tarif), a § 4 c) vyhlášky č. 333/2018 Sb., o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad. K zaplacení byla žalovanému stanovena přiměřená lhůta. Pokud jde úkon právní služby spočívající v podání repliky k vyjádření žalovaného, tak s ohledem na skutečnost, že jejím obsahem byla argumentace obsažená již v žalobě, neshledal zdejší soud důvod pro to, aby jeho náhrada šla k tíži žalovaného.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 3. října 2019

David Raus v.r.
předseda senátu